

מסכת חגיגה דף יז.

מסנה	בית שמאי	בית הלל
שלמים ביום טוב	מביאין, שהן אכילת הדיוט	
סמיכה ביום טוב	אין סומכין	סומכין
תיקף לסמיכה שחיטה	לא בעינן, ויכול לסמוך עיו"ט	בעינן, וסומכין ביו"ט
עולות שיכול להביא לאחר יום טוב	אין מביאין ("לכם" ולא לגבוה)	מביאין
עצרת שחל להיות בערב שבת	יום טבוח של קרבנות ראייה וחגיגה לאחר השבת, שאין קרבין בשבת ויו"ט	אין יום טבוח לאחר השבת, שמותר להקריב ביום טוב
עצרת שחל להיות בערב שבת	יום טבוח לאחר השבת, ואין כהן גדול מתלבש בבגדי נאים, ומותרין בהספד ובתענית כדי שיבינו הכל שאינה יום טוב, שלא כהצדוקין שהיו אומרים עצרת אחר השבת.	

רבי אלעזר אמר ר' אושעיא - מניין לעצרת שיש לה תשלומין כל שבעה, שנאמר "בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות", מקיש חג השבועות לחג המצות, מה חג המצות יש לה תשלומין כל שבעה, אף חג השבועות יש לה תשלומין כל שבעה.	
ואימא מקיש לחג הסוכות, ויש לה תשלומין כל שמונה?	שמיני רגל בפני עצמו הוא.
הני מילי לענין פז"ר קש"ב, אבל לענין תשלומין, תשלומין דראשון הוא, דתנן מי שלא חג ביו"ט ראשון של חג, חוגג את כל הרגל ויו"ט האחרון, וא"כ הק"ל אימא מקיש לחג הסוכות, ויש לה תשלומין כל שמונה?	תפשת מרובה לא תפשת, תפשת מועט, תפשת, שיש בכלל המרובה המועט, אבל אם תתפוש המרובה, והיה לך לתפוש המועט, נמצאת שתפשת שלא כדת.
למאי הלכתא כתביה רחמנא חג הסוכות?	מקיש חג המצות לחג הסוכות, מה חג המצות טעון לינה, אף חג הסוכות טעון לינה.
מנלן שבחג המצות טעון לינה?	"ופנית בבקר והלכת לאהליך" וזה בקר של חול המועד, דאילו ביו"ט, תחומין אסור.

מסכת חגיגה דף יז

שמיני (עצרת) רגל בפני עצמו הוא לענין: פז"ר קש"ב, אבל לענין תשלומין דברי הכל תשלומין דראשון (של סוכות) הוא.	
פ ייס - לפר של שמיני עצרת עשו פייס לכל המשמרות, ואינם בסדר של פרי החג לאותן ב' משמרות שלא שלשו	ז מן - שהחיינו
ר גל - אין שם חג סוכות עליו	
ק רבן - בסוכות פרים מתמעטים והולכין, וי"ד כבשים, וב' אלים - אבל בשמיני עצרת פר אחד איל אחד וז' כבשים ש יר - אין שירו שוה לכל הסוכות (והשיר לא נתפרש מהו, ובמסכת סופרים נמצא "למנצח על השמינית") ב רכה - מברכין את המלך (זכר לחנוכת הבית)	

קושית הגמ' על רב אושעיא דאמר שיש תשלומין לעצרת כל שבעה:	
תנן במשנתנו עצרת שחל להיות בערב שבת... בית הלל אומרים אין לה יום טובות.	
מאי לאו אין לה יום טובות כלל, שאם לא הקריבום ביו"ט, אין להן תשלומין, ושלא כר' אושעיא?	
לא, שאינה צריכה יום טובות, אבל יש לה תשלומים כל שבעה.	
וצריכא, דאי תני כשחל עצרת בתוך השבוע, שב"ש אומרים אין מביאין, וב"ה אומרים מביאין, ה"א דוקא כשחל בתוך השבוע אמרי ב"ש שאין מביאין ביו"ט דאפשר למחר, אבל כשחל בע"ש אימא מודו ב"ש לב"ה שמביאין ביו"ט, דהא מחר שבת היא ולא קרבי, ומתוך שאתה מתייאש מהן אתה בא לפשוט שלא תקריבם עוד.	
ואי תני כשחל עצרת בערב שבת, ה"א בהא קאמרי ב"ה משום דלא אפשר למחר, אבל כשחל בתוך השבוע שאפשר למחר, ה"א שמודו ב"ה לב"ש אין מקריבין, קמ"ל דפליגי בהא ובהא.	

ת"ש, מי שלא חג שבעת ימי פסח, ושמונת ימי החג, ויו"ט של עצרת, שוב אינו חוגג.	
מאי לאו יו"ט של עצרת בלבד, ושלא כר' אושעיא?	לא, יום טובות.
אי הכי, נפשוט מיניה דחד יום טובות?	אימא ימי טובות, ובאמת יש תשלומין לעצרת כל שבעה.

מסכת חגיגה דף יז

תני רבה בר שמואל, אמרה תורה **תספור** כ"ט או ל' **ימים וקדש ראש חדש** בקרבן מוסף של ר"ח, וכן אמרה תורה **תספור ימים וקדש עצרת** בהבאת קרבנותיו.
מה חדש למנוייו (זמן הקרבה למשך זמן השוה למנוייו, דהיינו יום אחד)
אף עצרת למנוייו.

מאי לאו גמר מחדש, מה חדש יום אחד, אף עצרת **יום אחד**,
ושלא כר' אושעיא דאמר שיש תשלומין לעצרת כל שבעה?

רבא - מונים ימים ועוד מונים **שבועות**, וא"כ יש לו שבוע,
דאמר **אביי** מצוה לספור ימים שנאמר "תספרו חמשים יום",
ומצוה לספור **שבועות** שנאמר "שבעה שבועות תספר לך",
(**ושמא** תאמר תפשת מרובה... על זה כתב הגמ') **ועוד** כיון דחג השבועות כתיב,
ראינין שהעיקר שבועות, ולכן זמן הבאת קרבנותיו של שבועות, שבוע אחד, וא"כ יש לו תשלומין.

רב אושעיא למד תשלומין של עצרת מהיקש של חג המצות לחג השבועות,
עכשיו הגמ' מביאה מקור חדש מברייתא **דתנא דבי ר' אלעזר בן יעקב**:

כתיב בחג השבועות "**וקראתם... מקרא קדש**".., וכתיב "**ובקצרכם**"..,
שמשמע שאתה קורא בו מקרא קדש, וקוצר בו. וע"כ **אינה ביום טוב**, שאסור לקצור ביום טוב,

ואלא לאו לענין ימי **תשלומין** לאחר חג השבועות,
ונקרא מקרא קדש לענין תשלומין לאחר יום טוב להקריב קרבנות הרגל למי שלא הקריב ביום טוב עצמו.

וצריכא שניהם, **דאי מר' אושעיא**, ה"א מה תשלומין של חג המצות אסור בעשיית מלאכה,
אף תשלומי עצרת נמי אסור בעשיית מלאכה, **קמ"ל** דר' אלעזר בן יעקב.
ואי מדר' אלעזר בן יעקב, **לא ידענא** כמה ימים יהיו לתשלומין,
קמ"ל דר' אושעיא דהוי שבעה ימים דומיא דחג המצות.